

Η Θεία Κοινωνία του Ορθόδοξου στυλίτη και του αιρετικού

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Θαύμα για τη Θεία Ευχαριστία

Κάπου τριάντα μίλια από τις Αιγαιές, πόλη της **Κιλικίας**, είναι δυο στυλίτες, που απέχουν μεταξύ τους περίπου έξι μίλια.

Απ' αυτούς ο μεν ένας είχε μυστηριακή κοινωνία με την άγια καθολική και αποστολική Εκκλησία, ο δε άλλος, ο όποιος είχε και τον περισσότερο καιρό πάνω στο στύλο, κοντά σ' ένα χωριό ονομαζόμενο του Κασσιδωρά, ανήκε στην αίρεση του Σεβήρου.

Κι ο αιρετικός κατηγορούσε με διάφορα επιχειρήματα τον ορθόδοξο επιχειρώντας και θέλοντας να τον προσελκύσει στη δική του αίρεση. Και τα πολλά που έγγραφε και του έστελνε νόμιζε πως τον είχαν καταδικάσει.

Ο άλλος, σαν από θεία έμπνευση, του μήνυσε να στείλει μερίδα της δικής του κοινωνίας. Κι εκείνος μετά χαράς, επειδή τάχα τον είχε πλανέψει, του τη στέλνει στη στιγμή, χωρίς να διστάσει καθόλου.

Κι όταν πήρε ο ορθόδοξος τη μερίδα που του έστειλε ο αιρετικός, δηλαδή ο **Σεβηριανός**, έβαλε μπροστά του ένα καζάνι να βράζει κι έριξε μέσα τη μερίδα, η οποία και διαλύθηκε αμέσως στο καυτό νερό του καζανιού.

Πήρε δε και την αγία κοινωνία της ορθοδόξου Εκκλησίας και την έβαλε στο ίδιο καζάνι· και στη στιγμή το καζάνι που κόχλαζε πάγωσε και η αγία κοινωνία παρέμεινε σώα και στεγνή, την οποία εξακολουθεί να φυλάγει.

Μας την έδειξε μάλιστα, όταν τον επισκεφτήκαμε.

Από το βιβλίο, «Λειμωνάριον», έκδοση Ιεράς Μονής Σταυρονικήτα. Εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια Μοναχού Θεολόγου.

Πηγή: Pemptousia.gr / Επιμέλεια Στέλιος Κούκος